

פרק יד

(א) לְמַנְצַחַ לְדוֹד אָמַר נָבֵל בְּלָבוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְּׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ
עָלֶיָה אֵין עֲשֵׂה טוֹב: (ב) יְהוָה מְשַׁמֵּם הַשְּׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם
לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת אֱלֹהִים: (ג) הַכֹּל סָר יַחְדוֹ וְנֶאֱלָחוּ
אֵין עֲשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד: (ד) הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן אֲכָלִי
עָמִי אֲכָלוּ לָחֶם יְהוָה לֹא קָרְאוּ: (ה) שֵׁם פְּחָדוֹ פְּחָד כִּי אֱלֹהִים
בְּדוֹר צַדִּיק: (ו) עֲצַת עֲנִי תִבְיָשׁוּ כִי יְהוָה מַחְסֵהוּ: (ז) מִי יִתֵּן
מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל: